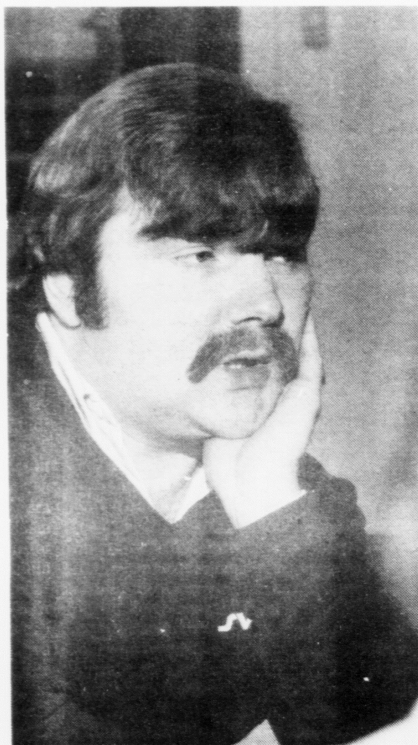

Marna Jacobsen
skrivar

útvarps- og sjónvarpsummæli

Barnaútvarp og -sjónvarp

Zacharias eru vit so von við....

«Litil er barnsins uggi», er gamalt orðatak, og hetta hava hesir stovnar tikið til sín sum motto!

Útvarpið hevur eina sending um vikuna fyri børnum, og minni kann tað ikki vera! Innihaldið er hampuliga gott — ja, samanborið við sjónvarpið — er tað ógvuliga gott! Har eru sangir, søgur, brøv verða lisið upp, samrøður eru við børn og hesar seinastu vikurnar hevur Annika Hoydal greitt frá um indánarar og hevur hetta verið sera hugtakandi. Björgfinnur og Hogni duga væl at tosa um og við børn á ein nátturligan hátt, teir duga eisini at skilja hvussu stóran tynding tað hevur hjá børnum, sjálvi at sleppa framat, hugsað sær til: mitt navn varð nevnt í útvarpinum og teir sögu mina teknung vera vakra!

Hesin ½ timin um vikuna skal rúma tilfar, sum kann hava áhuga hjá børnum frá uml. 3—12 ár, og tað kann vera sín sak, at skipa soleiðis fyri, at øll

verða nøgd. Tað er logið, at útvarpið bara offrar halvan tíma av samlaðu senditíðini síni til børn.

Onki hugskot

Sjónvarpið hevur triggjar sendingar fyri børnum um vikuna. Í lotuni verður «Borgarskúlin» sendur týskvöld, «Barnalotan» friggjakvöld og «Okkara lota» leygarkvöld. Eg havi varhugað av at sendingarnar eru ætlaðar til ymiskar aldursbólkar, men av tí at «Barnalotan» minnir mest um barnaútvarpið, fari eg at umtala hana serliga. Í nøgd er sjónvarpið langt framman fyri útvarpið, men hugsa vit um dygd stendur illa til. Her ræður totalt fantasiloysi. Mangan tykist tað sum hendingarnar eru gjørdar beint áðrenn tær verða sendar, og hvat er skjótari enn at renna eitt band við teknifilmum á skermin, tað gevur bonus hvørja ferð og eg skal vera tann fyrsta at víðgangna, at børnini skriggja av gleði,

tá Tom og Jerry vísa seg á skerminum, men nýtist tað at vera soleiðis nærum altíð? Video er næstan í øðrumhvørjum húsi í Føroyum, so her ber væl til at siggja Tom og Jerry allan dagin, um tað skal vera. Tað verður jú tosað upp og niður eftir veggjum, um at sjónvarpið má royna at klára seg í kappingini við satelittarnar og eg dugi ikki at siggja, at hetta er nakað alternativ.

Vavgreytur

Eitt, sum eyðkennir «Barnalotuna» annars, er vavgreytur, og tað undrist eg á, tað id nú triggjar sendingar eru til taks um vikuna. Lat meg bert taka eitt dømi av mongum. Í fleiri «Barnalotum» hava frágreiðingar verið um myndirnar hjá William Heinesen og tær voru betur osendar!, tí nú haldi eg at øll børn í Føroyum siga «ÁH — eg havi William Heinesen», og tað er spell, tí eg haldi at Bárður Jakupsson dugir sera væl at greiða frá, men tær verða kroystar inn í eina sending, sum smærri børn sita og hyggja at, sum ongar fortreytir hava fyri at skilja soverðið vaksnamanna prátt um ljós og skugga, slag av pappiri o.s.fr.

Eitt annað, sum eyðkennir «Barnalotuna», er vánaligt mál. Dømi er úr seinastu «Barnalotu», og eg sibi ikki til Zakaris, tí hann eru vit so von við, vit rætta bara meðan hann práttar, nei — dømið er um ungan mann, sum las (?) brot úr bók, sum nýliga er útkomin. Ja, eg má seta spurnartekin við «las», tí er hon skrivandi á slikum máli, sum hesin ungi maður tosaði, so haldi eg ikki at hon er vedug at reklamera við! Málið var avbronglað froyksk/danskt og soverðið átti ikki at komið fyri, í eini tilætlaðari sending, nakað annað er so tað, at øll mugu hava loyvi at tosa tað mál, tey eru von, tað tað snýr seg um beinleiðis talu. Tað tykist mær logið, at slíkt skal vera nóg gott tað tað snýr seg um børn, men ivaleyst er tað tí at Zakaris veit sum er, at litil er barnsins uggi.

Marna Jacobsen

tónavikan

Jakup Magnussen skrivar

Torført er í dag at ognar sær eldri og gamlar froykskar plátur. Í plátubúðunum eru tær als ikki at fáa og kemst hetta ivaleyst av, at tær sjáldan verða givnar út av nýggjum. Tó hevur Hansemann Tørgarð onkuntíð savnað gomul lög saman til sokallaðar «Kolleksjóns» plátur.

Í síðstu viku hendi tó okkurt forkunnugt á hesum øki!

200 eintøk

Nú ein dagin sá eg eina eldri plátu í sýnisgluggunum í Havn og fór eg at fregnast, hvat hetta var fyri nakað.

Talan var um EP-plátuna «Mitt í Eini Mein- ing» hjá «Dehess & Petersens». Kári Petersen og Per Dehess gjørdur hesa plátu í studentatíðini niðri í Keypmannahavn.

A plátuni eru fyra lög «Rædda Maria, Laila, Gullkálvsalsurin og Mitt í Eini Mein- ing».

Serliga var tað Gullkálvsdansen, fólk bitu merki í. Hetta lag var dømt at vera blasfemiskt og summum ov samfelagsrevsandi og

Útvarpið bannaði eisini lagnum í fleiri ár. Hini try lögini vóru nógv at hoyra í Útvarpinum.

200 eintøk av «Mitt í Eini Mein- ing» hava verið goymd til nú, tey eru at fáa í L.M. Handlinum, S.H. Jakobsens Radiohandli og hjá Hanse- mann Tørgarð, men eisini kann hon fáast við at vanda sær til LT-Studio, sum marknaðarselir plátuna. Kostnaðurin fyri henda antikkklut er 55,00 kr.

Annars er Kári Petersen í lotuni í LT-Studio, har hann spælir inn nýggja plátu.

Valmøgu- leikin

Henda lúsa krimsjúkan elvdi eisini til at «Tóna- vikan» ikki fekk farið so víða hesa vikuna at

savna tilfar, men kortini er okkurt at triva í.

Ein hoyrir nógv um, at undirtøkan til ymisk al- menn tiltøk er minkandi. Eisini tónleikatiltøk mugu liða undir hesi rættiliga nýggju broyt- ing, sum uttan íva eisini er ein spegling av vána- liga gjaldforinum, fólk eru komin í, eftir mongu skerjingarnar hjá sitandi landsstýri.

Men hvat er so at gera við tað?

Atgongumerkini til stóru konsertirnar kosta millum 150 og 250 krónur og hevur ein ikki ráð at fara til øll tey stóru tiltøkini, sjálvt um hug- urin er, er neyðugt at prioritera.

Torført kann vera at velja, hvat ein skal fara til. Latum okkum siga, at ein bert hevur ráð at fara til eina konsert komandi mánaðin, men triggjar eru at velja imillum. Rockkonsert við «Nazareth», country við «Bjoro Håland» og so ein blandingur av nýggjari popp-rokki, tá «Ársins Songrødd» skal veljast.

1. «Nazareth» er vællei- andi bólkur, um 20 ára gamal við einari rúgvu av royndum á heims- rockpallinum. Bólkurin eigur fleiri góðar slagar- ar og tá manningin enn er tann sama, hevði eg, tá mær dámar rocktón- leik úr sjeytíðrunum, ikki ívást í at valt at far- ið til hesa konsert.

2. «Bjoro Håland», coun- trysangari úr Noregi, vitjar um eina lítla viku. Tá Bjoro Håland hev- ur verið her fyrr og eg ikki nýtti møguleikan tá, haldi eg ikki, at eg held- ur heaferð hevði farið at hoyrt hansara, til tíðir sera væleydnaðu, eftir- apingar. Hansara tón- leikur er fyri tað mesta Country & Western frá tíðini, Jim Reeves var á lívi og meti eg, at megin- parturin av áskoðarun- urum vera úr 35 ára aldri og uppeftir.

3. Kappingin «Ársins Songrødd», poppkvinn- an «Lise Haavik» og froy- ski hardrockbólkurin «Chase» fara at mynda hetta eina kvöld á Kambsdali.

Sjálva kappingina er ringt at siga nakað um enn, men fyri tey, sum mota upp fyri at heppa lokalvinnaran úr heima- oynni, verður tað íva- leyst áhugavert og spennandi.

«Lise Haavik» er kend frá donsku undirhalds- verðini sum ein lætti- soppassangari við fáum slagarum.

Við hjálp frá góðari palluppræðkan, verður hon kanska góð sum ifylla.

Rokkurarnir í «Chase» sigas tað vera framúr væl samansjóðaðir og frá væl vitandi fólki havi eg hoyrt, at tónleikur teirra er góður og dynamiskur — áhuga- vert.

Hetta tiltak vil eg ráða teimum 14 ára gomlu og eldri til at velja sum teirra tiltak komandi mánað.

Opin Oyru

Hesaferð var greinin bæði tónavika og tóna- mánaði, men vit sögdu eisini í fyrstu grein, at hetta skal vera ein fast- ur tåttur, sum verður broyttur og sníðvendur til vit hava tað rætta. Onkur hevur sagt mær sína meting um henda teig og hevði tað verið óført, um fleiri lesarar kundu verið við til at skapt teigin, við sínari meining um, hvussu hann skal vera.

Allar reaksjónir eru vælkominar.

J.MAG.